

(ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ' ΘΕΟ/ΝΙΚΕΙΟ
(ΚΕΦ. Β' 15)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΝ ΓΗΝΕΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 356—357

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

«Έν 'Ιορδάνη βαπτιζομένου Σου Κύριε...»

Έπί τῆς Ἐξέδρας κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Ἀγιασμοῦ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Καὶ ἡ Θεσσαλονίκη ἐώρτασε μεγαλοπρεπῶς καὶ μετὰ πάσης λαμπρότητος, τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Παρά τὸ ἐπικρατοῦν δριμύτατον ψυχὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν ἀδελφῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον ἐορτολόγιον, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» τόσον ἐκ Θεσ/νίκης, ὅσον καὶ ἐκ τῶν πλησιεστέρων Παραρτημάτων, ἦτο ἀθρόα καὶ κατὰ χιλιάδας ἡριθμοῦντο οἱ προσελθόντες.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἀφικθέντων λεωφορείων, διεκρίναμεν τοὺς ἀκουράστους Προέδρους μετὰ τῶν κ.κ. συμβούλων τῶν Παραρτημάτων Κυμῆνων κ. Ἀντ. Γράμπαν, Βασιλικῶν κ. Χρ. Τσάμην, Ἐπανωμῆς κ. Δημ. Οἰκονομήδην καὶ Μεσημερίου κ. Γεωρ. Παπαδόπουλον καθὼς καὶ πλείστους ἀδελφοὺς τῶν Παραρτημάτων Σερρών, Ἀγ. Πνεύματος καὶ Ἀρεθούσης.

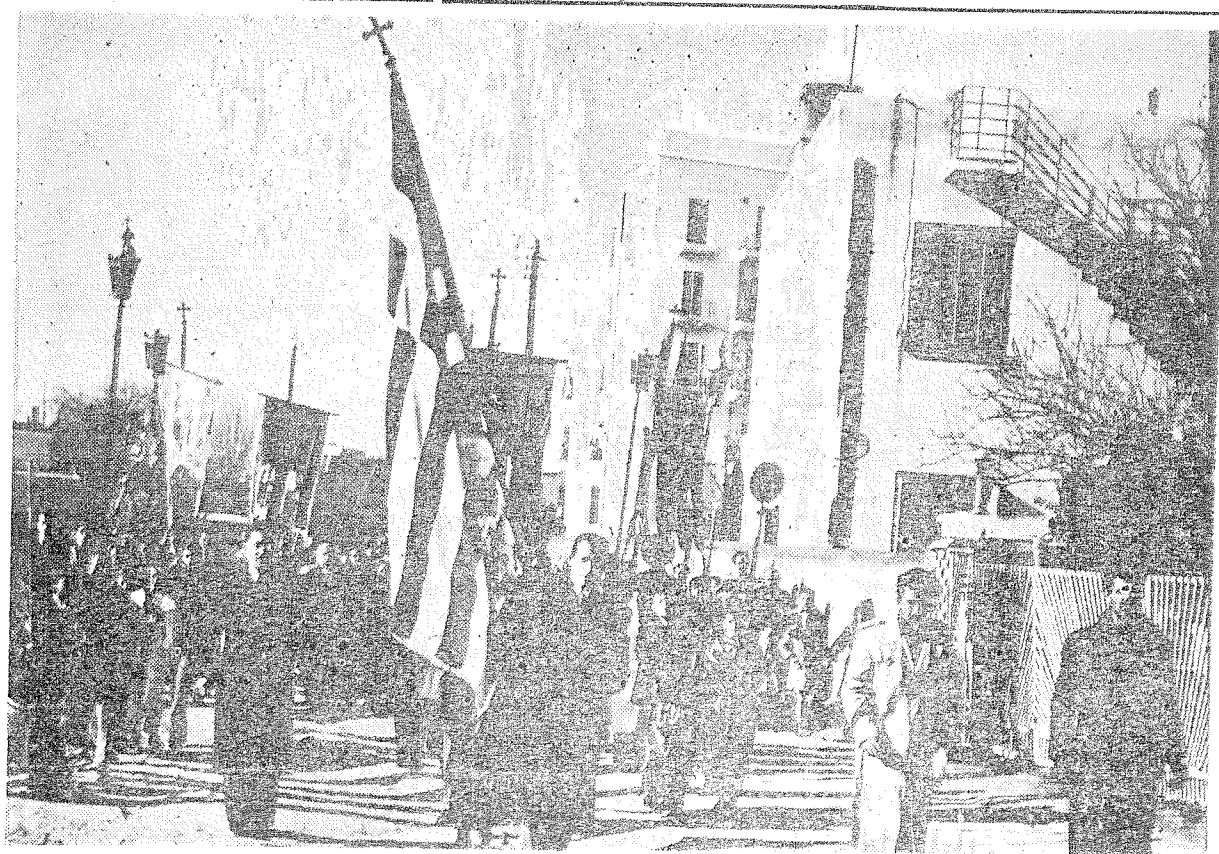
Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐσχηματίσθη μεγαλοπρεπὴς πομπὴ τῆς ὁποίας προηγεῖτο ἡ Σημαία καὶ ἠκολούθουν τὰ λάβαρα, τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ ὁ Ἱερὸς Κλῆρος ἀποτελούμενος ἐκ τῶν τοῦ πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀγαθαγγέλου Βούρδουλα ἐφημερίου Παραρτήματος Κυμῆνων, τοῦ Αἰδεσιμωτάτου ἱερέως κ. Σάββα Παπαδοπούλου, ἐφημερίου τοῦ Ἀγ. οὗ Γεωργίου

Θεσ/νίκης, τοῦ αἰδεσίου ἱερέως κ. Νικολάου Τσιρέλα, ἐφημερίου Παραρτήματος Βασιλικῶν, τοῦ αἰδεσίου ἱερέως κ. Γεωργίου Μαρμαρίδη, ἐφημερίου Παραρτήματος Μεσημερίου πλαισιουμένων ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἱερέως τῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Θεσ/νίκης κ. Στυλιανοῦ Μουσᾶ, ἐφημερίου Ἀγ. «Τριῶν Ἱεραρχῶν» Θεσ/νίκης.

Ἐν συνεχείᾳ ἤποντο τὰ Μέλη τῆς Διοικουσης Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος, Γ.Ο.Χ. Θεσ/νίκης με ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Ἡλῖαν Νικολόπουλον Πρόεδρον, καὶ τὸν κ. Παν. Βασιλειάδην Γεν. Γραμματέα.

Τὴν Διοίκησιν ἠκολούθει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ἀθαν. Φωτιάδης, Ἰω. Ζίφτη καὶ Κ. Παπαγεωργίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀνθρωποθάλασσα τῶν ἀδελφῶν, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἔλαμπεν ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις.

Περὶ ὥραν 11ην ἡ πομπή, με ἀπόλυτον τάξιν ἔλαβε τὴν ᾄγουσαν πρὸς τὴν «Σαλαμίνα», τοποθεσίαν τῆς καταδύσεως, διὰ τῆς ὁδοῦ Μάρκου Μπότσαρη. Μόλις ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ ἐπέστη ἡ στιγμή τῆς καταδύσεως, ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» κ. Στυλιανὸς Μουσᾶς, ἔρριψε τὸν Τιμιὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Συγχρόνως ἀφέθησαν καὶ περίπταντο πε-

Προπορευομένων τῶν Λαβάρων ἡ ὁμπὴ κτέρχεται πρὸς τὴν θάλασσαν

Ἀπὸ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Παρμακεδονικὸ-Θεσσαλικὸ-Θρακικὸν Συνέδριον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἑορτολογίου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν θρησκευτῶν, οὐδαμῶς ἀπαντᾶται ἀπάρνησις θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ διὰ λυσις θρησκευτικῶν κοινωνιῶν, διὰ βιαίων μέσων, διότι τὸ ψυχρικὸν συναίσθημα τοῦ θρησκευέσθαι, διεγείρει τὸν ἀνθρώπινον φανατισμὸν εἰς τὸν ὑπερτατον βαθμόν.

Ἐπειδὴ ἡ πολιτεία ἀρνεῖται νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ Κοινωνικοῦ τούτου δραμάτος, μιᾶς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καίτοι ἡ θρησκευτικὴ δράσις ταύτης εἶναι σύμφωνος μὲ τὰς δια-

ριστεραί μετ' αὐτῆς, κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα θέσμι' καὶ ταυτοχρόνως ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν οἱ δῶται κ. κ. Ἐμμ. Ἰωαννίδης, Παν. Διαμαντόπουλος, Χρ. Μπίτσιος, Ἀθαν. Δήμου καὶ Ἀντ. Ἀλεξανδρῆς ἐκ τῶν ὁποίων ὁ κ. Ἐμμ. Ἰωαννίδης ἀνάσκει τὸν Σταυρόν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς καταδύσεως, ἡ πομπὴ μὲ τὴν ἰδίαν τάξιν, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» πρὸς διανομὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ τοῦ Ἀντιδώρου, ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἀπάντων τῶν ἱερέων μας.

Καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ὥραία τελετὴ τῶν Θεοφανείων ἀφήσασα τὰς ὠραιότερας ἐντυπώσεις,

τάξεις τοῦ Συντάγματος, τῶν δογμάτων καὶ τῶν νόμων προτείνω εἰς τοὺς κ. κ. Συνέδρους ὅπως τὸ θέμα τοῦτο τῆς καταργήσεως τῆς ἐν λόγῳ 45)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμπεριληφθῇ εἰς τὸ συνταχθεσόμενον ψήφισμα, ὅπερ δεόν νὰ ὑποβληθῇ :

Α) 1) Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων.

2) Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

3) Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς βουλῆς.

4) Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ὑπουργὸν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

5) Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν.

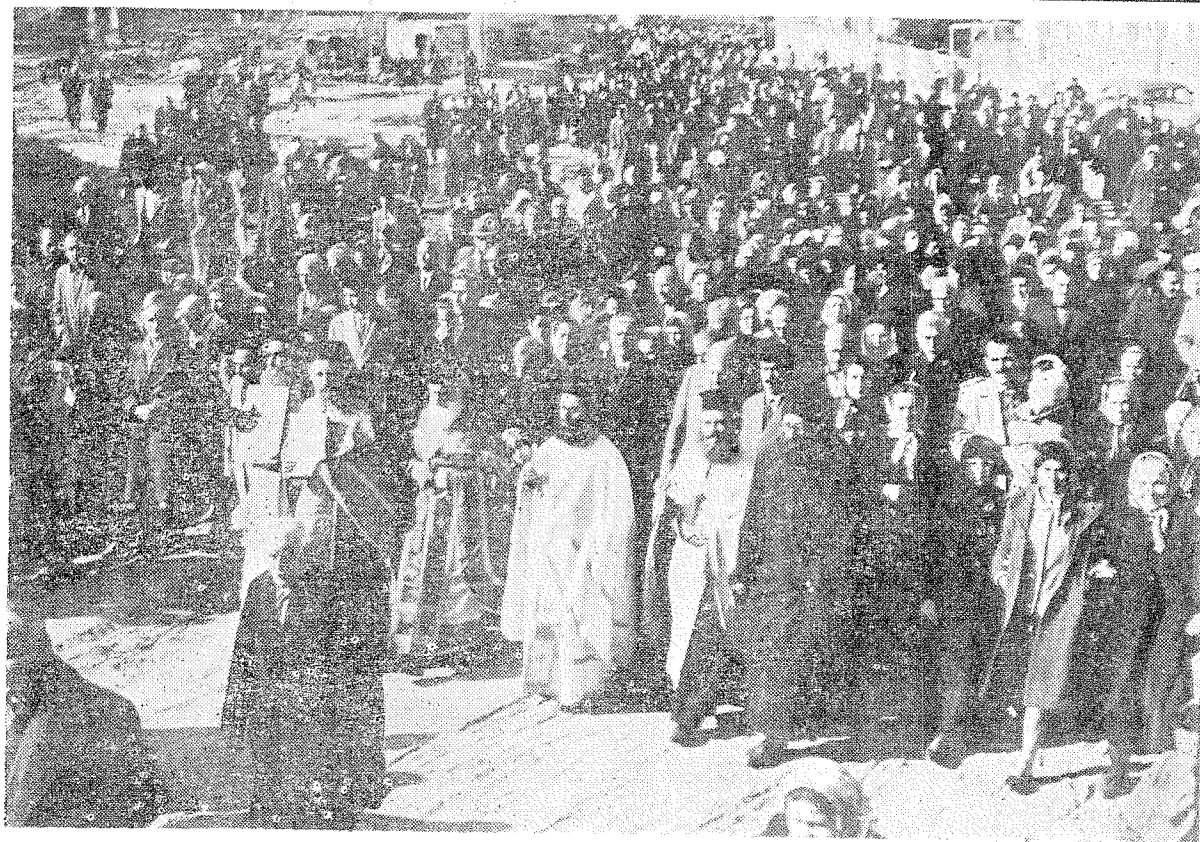
6) Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης.

7) Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος.

8) Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι,

9) Πρὸς τὴν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι καὶ Β) Νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰς ἑφημερίδας :

1) «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» 2) «Μακεδο-

Ἐπεταὶ ὁ Ἱερὸς Κληρὸς μετὰ τοῦ Λαοῦ

νίαν» 3) «Βραδυνήν».

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος, ἦτοι περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς καταχωρίσεως τῶν Μυστηριακῶν πράξεων ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τοῦ Κράτους, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Οἱ πιστοὶ τῆς Χριστιανωσύνης, ἀγιάζονται διὰ τῆς θείας Χάριτος, ἥτις χορηγεῖται αὐτοῖς, διὰ μέσων καὶ πράξεων ἐξωτερικῶν καὶ αἰσθητῶν. Ἄτινα καλοῦνται μυστήρια.

Τὰ μυστήρια ἐρεῖδονται ἐπὶ τοῖς συναφείας τοῦ αἰσθητοῦ καὶ τοῦ ὑπερφυσικοῦ.

Τὸ ἐξωτερικὸν αἰσθητὸν μέρος, ἀποτελεῖ τὴν ὕλην τοῦ μυστηρίου, τὰς αἰσθητὰς πράξεις, ἐνῶ τὰ ὑπερφυσικά στοιχεῖα, εἶναι ἡ σωτήριος δύναμις, ἡ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἀπορρέουσα, δι' ἧς ἀγιάζονται οἱ ἄνθρωποι καὶ δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξύψωσις αὐτῶν, ἐν τῇ θρησκευτικῇ καὶ ἡθικῇ ζωῇ.

Κατὰ ταῦτα μυστήρια εἶναι πάντα τὰ ἱερὰ πράγματα καὶ πᾶσαι αἱ ἱερὰ πράξεις αἱ μετὰ τῆς θρησκείας συνδεόμεναι, καὶ ἀνωτέραν ἰδέαν καὶ οὐσίαν μυστικὴν καὶ ἀπόκρυφον ἀναπαριστῶσαι, ἐμφαίνουσαι καὶ συμβολίζουσαι· εἶναι θεοσύσταται τελεταί, ἐμφαίνουσαι ἅμα καὶ μεταδίδουσαι τὴν ἀόρατον χάριν. Εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν μυστηρίων, περιέχονται τρεῖς οὐσιώδεις ιδιότητες, ἦτοι ἡ Θεία σύστασις, τὸ ὁρατὸν καὶ ἐξωτερικὸν μέρος καὶ ἡ διὰ τούτων μετοχετευμένη Θεία Χάρις.

Ἡ σύστασις τῶν μυστηρίων προέρχεται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐκ τῆς ἐξουσίας ἣν ἔδωκε τοῖς Ἀποστόλοις Αὐτοῦ. Τὸ ἐξωτερικόν, τὸ ὁρατὸν ἢ αἰσθητὸν μέρος τῶν μυστηρίων, εἶναι ἡ τελετὴ ἡ συνισταμένη ἐκ λόγων καὶ πράξεων, ἐνῶ τὸ τρίτον καὶ σπουδαιότερον μέρος εἶναι τὸ ἀόρατον, τὸ ὑπερφυσικόν, τὸ πνευματικόν, δι' οὗ, ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μεταβιβάζεται καὶ ἐγκαθίσταται ἡ Θεία Χάρις εἰς τὸν παρεσκευασμένον πρὸς τοῦτο ἄνθρωπον.

Ὅτι τὰ ἑπτὰ μυστήρια ἀνάγονται εἰς τὴν χορείαν τῶν δογμάτων, δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ.

Ὡς γνωστόν, εἰς τὰ ἑπτὰ ταῦτα μυστήρια, συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου.

Διὰ τούτου θεμελιούται ἡ οἰκογένεια καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ φυσικοῦ νόμου τῆς διαιωνίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὅθεν ἡ Θρησκεία καὶ ἡ Οἰκογένεια ἀποτελοῦν δύο θεμελιώδη στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ κοινωνικοῦ βίου.

Καθ' ἃ γνωρίζομεν, οὐδαμοῦ τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδήλωσις τῆς πίστεως διὰ τῆς λατρείας, καὶ ἡ δημιουργία οἰκογενείας, τηρουμένων τῶν νόμων αὐτῆς.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1367 τοῦ Ἀστ. Κώδικος, ὁ γάμος τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, δὲν ὑφίσταται ἀνευ ἱεροτελεστίας τελουμένης ὑπὸ ἱερέως τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτσι καθιεροῦται ὡς συστατικὸν στοιχεῖον τοῦ γάμου, ἱεροπραξία τελουμένη ὑπὸ ἱερέως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἴτε ὁ ἱερεὺς ἀνήκει εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε εἰς τὰς ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, τῆς Σερβίας,

τῆς Κύπρου, τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κλπ. εἴτε εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοδιοίκητον ὁρθόδοξον Θρησκευτικὴν κοινωσίαν, εἴτε καὶ αὐτόμου εἰς τὴν Σχισματικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Βουλγαρίας, ἄλλως ὁ γάμος εἶναι ἀνυπόστατος.

Δυστυχῶς καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ἡ ἰδία τάξις στερεῖται τῶν δύο τούτων πολυτιμωτάτων ἀγαθῶν τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Οἰκογενείας.

Καὶ στερεῖται τούτων, καὶ ἡ παράβασις τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ γάμοι τούτων, εἰς πολλὰς περιοχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἱερολογούμενοι παρὰ τῶν ἱερέων τῶν, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀνυπόστατοι καὶ ἀνύπαρκτοι, μετὰ ὅλας τὰς δραματικὰς συνεπειὰς τῆς ἐξωγάμου οἰκογενείας παρ' ὅ,τι οἱ ἱερεῖς τῆς Θρησκευτικῆς ταύτης Κοινωνίας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν μίαν ὁρθόδοξον ἀνατολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, νομίμως καὶ ἐγκύρως τελοῦν τὰς ἱεροπραξίας ταύτας τῶν γάμων καὶ κατὰ συνέπειαν ἅπαντες οἱ μέχρι σήμερον τελεσθέντες εἶναι καθ' ὅλα ἐγκυροὶ καὶ ἰσχυροί.

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον ἡ Πολιτεία ἀρνεῖται μέχρι τοῦδε νὰ τακτοποιήσῃ καὶ τὸ κοινωνικὸν τοῦτο πρόβλημα, προτείνω ὅπως καὶ τὸ θέμα τοῦτο συμπεριληφθῇ εἰς τὸ συνταχθησόμενον ψήφισμα καὶ ἐπιδιαχωθῇ ἡ ἐπίλυσίς του.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου θέματος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Δοθέντος ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐορτολογίου, δὲν ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὸν Κλήρον τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἀπὸ Κληρικῶν, ἰδικῶς τῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν μισθοδοτοῦνται οὔτε ἀπὸ τὸ ΤΑΚΕ οὔτε καὶ ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, οὐδεμίαν ἐπομένως υποχρέωσιν ἔχουσι καταβολῆς οἰσδιόποτε εἰς φορὰς φόρου, ἐνοριακοῦ δικαιοῦματος ἢ κληρικοσύμου ὑπὲρ τοῦ κλήρου τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν προτείνω ὅπως καὶ τὸ θέμα τοῦτο συμπεριληφθῇ εἰς τὸ συνταχθησόμενον ψήφισμα.

Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὡς ἄνω τριῶν θεμάτων, οἱ κ.κ. Σύεδροι ὁμοφώνως ἐνέκρινον τὸ κάτωθι ψήφισμα :

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ γενομένου Συνεδρίου, ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν περιοχῶν Μακεδονίας—Θεσσαλίας καὶ Θράκης, ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐορτολογίου.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ σήμερον τὴν 20ην Νοεμβρίου 1960 (Ν.Η.) ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3ην μ.μ. καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Θεολογικῆς (Κανάρη 13) τὸ συνελθὸν Συνέδριον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐορτολογίου.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ παρόντων τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων ἀντιπροσώπων τῶν Θρησκευτικῶν Ὁρθόδοξων Μακεδονίας—Θεσσαλίας καὶ Θράκης, ἀνηκόντων ἁπάντων εἰς τὴν δύναμιν τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Ὁρθόδοξου Κοινωνίας.

Δ ι α δ η λ ο ῖ

ὅτι ἀκοῦσαν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τὰς ἀφ' ἑνὸς ἐκάστου σαφῶς ἀνα-

Μία απόμνη εικόνα από την τελετήν της καταδύσεως τοῦ Στανουῦ εἰς τὴν Φρεαττύδα.

πτυχθείσας ἀπόψεις περὶ τοῦ ἑορτολογικοῦ ζητήματος, ἀπὸ Κανονικῆς Ἐκκλησιαστικῆς, Συνταγματικῆς, Νομικῆς καὶ Ἐθνικῆς πλευρᾶς καὶ συζητήσαν ἐπ' αὐτῶν,

δρομῶνως διαπιστώνει :

1) ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἑορτολογίου ἐγένετο ἀντικανονικῶς καὶ παρὰ τὸ σχετικὸν Β.Δ. τοῦ 1923, ὅπερ οὐδέποτε καταργηθὲν ἰσχύει καὶ ἤδη, κατὰ ὁποῖον, ἐνῶ εἰσῆχθη ὡς πολιτικὸν ἡμερολόγιον τὸ Γρηγοριανόν, τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον παρέμεινε ἀδικτον διὰ τὴν τέλεσιν τῶν Θρησκευτικῶν ἑορτῶν, ὡς ρητῶς ἐν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι ἀναφέρεται.

2) Ὅτι διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης, θίγεται ἡ αἰωνόβιος παράδοσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ διασπᾶται ἡ ἑνώσις, κατὰ τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

3) Ὅτι τὴν ἑορτολογικὴν μεταβολήν, σημαντικὸν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κλήρου καὶ λαοῦ, δὲν ἀπεδέχθη καὶ ἠρνήθη ν: συμμεροφωθῇ μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ συνείδησιν.

4) Ὅτι συνεπείρ τῶν ἀνωτέρω, οἱ ἐμμένοντες εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον, συστήσαντες ἰδίαν Θρησκευτικὴν Κοινωνίαν, τελοῦσι τὰς ἑορτὰς κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον, ἐν ἰδίῳ Ναοῖς καὶ δι' ἰδῶν κληρικῶν, διακοπῶντων πᾶσιν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας.

5) Ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι ἀναφαίρετον καὶ Συνταγματικῶς κατοχυρωμένον, διὰ τοὺς ἄρ. 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

6) Ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 45)1951 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀντίκειται εἰς τὰς Συνταγματικὰς καὶ δογματικὰς ἀρχάς, ἥτοι εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ λατρείας, τὰ δικαιώματα τοῦ συνέρχεσθαι διὰ θρησκευτικὰ σκοποῦς, ἰσότητος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων, ἰδρύσεως Ναῶν κλπ. Ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἤχθη πρὸς κρίσιν ἡ παράνομος αὕτη πράξις, ἐ-

χαρακτήρισε ταύτην ὡς μὴ ὑπαγομένην εἰς τὸν ἐλεγχόν του, διότι στερεῖται ἐκτελεστικοῦ χαρακτήρος καὶ ὡς ἐνέχουσα προγραμματικὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως ὡς τοιαύτης καὶ οὐχὶ ὡς Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

7) Ὅτι ἅπαται αἱ ἱεροπραξίαι τῶν κληρικῶν τούτων, τυγχάνουσι κατ' ἀναμφισβήτητον τρόπον, ἐγὼ καὶ ἰσχυρὰ κατ' ὅλα καὶ ὡς τοιαῦται δέον ὅπως καταχωρίζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Κράτους.

8) Ὅτι οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχουσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Πάτριον ἑορτολόγιον εἰς καταβολὴν φόρου, ἐνοριακοῦ δικαιώματος καὶ κληρικοσήμερου ὑπὲρ τοῦ κλήρου τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας.

Κατόπιν τῶν διαπιστώσεων τούτων,

καὶ μέχρις ὁριστικῆς καὶ ἐγκύρου λύσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν ζητήματος ἐκ μέρους μιᾶς Πανορθόδοξου ἢ Μεγάλης Τοπικῆς Συνόδου, συγκληθησομένης μερίμνη καὶ προσπάθεια τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, δημοσίᾳ διακηρύσσεται, ὅτι: οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον, διακόψαντες πᾶσαν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸν περίβολον τοῦ ποιμνίου αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1) Ὅτι ἀρνείται οἰανδήποτε καὶ ὁποθενδήποτε ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐνέργειαν ἀποσκοποῦσαν εἰς βίαιον ἐξαναγκασμὸν ἐπὶ τῆς συνειδήσεως ὡς καταφώρως ἀντισυνταγματικῆς.

2) Ἀξιοῖ τὴν ἐπέμβασιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς Πολιτείας, πρὸς παρεμπόδισιν πάσης κατὰ τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐπιβουλῆς.

3) Ἀναγνώρσιν τῆς πλήρους ἐλευθερίας πρὸς ἀσκήσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων ἐν ἰδίῳ ναοῖς καὶ διὰ κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ διαδικασίαν τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας.

4) Κατάργησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 45)1951 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ὡς ἀντικειμένην εἰς Συνταγματικὰς καὶ δογματικὰς ἀρχὰς καὶ στερουμένην ἐκτελεστικοῦ χαρακτήρος.

5) Ἀμεσον ἔκδοσιν αὐστηρῶν διαταγῶν, πρὸς παῦσιν τῶν διαγωγῶν, ἰδίως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐκ μέρους τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, διατασσομένων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἐπισκόπων τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, ἐναντίον ἱερέων ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἑορτολογίου, ἐφ' ὧν οὐδεμίαν ἔχουσι δικαιοδοσίαν.

6) Ἀμεσον ἔκδοσιν αὐστηρῶν διαταγῶν πρὸς τὰς κατὰ τόπους Διοικητικὰς, Δικαστικὰς, Ἀστυνομικὰς κλπ. Ἀρχάς, περὶ τῆς Συνταγματικῆς παρεχομένης ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταίριζεσθαι καὶ ὁριστικὴν ἄρσιν τῶν ἀντιθέτων ἐρημνείων, δι' ὧν εἰσάγονται καὶ καταδικάζονται ἐπὶ ἀντιποιήσει ἀρχῆς Κληρικοὶ ἀποχωρισθέντες τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, καὶ κλείονται Ἱεροὶ Ναοί, μὴ ἀνήκοντες εἰς αὐτὴν καὶ δι' ὧν ἀσκεῖται ψυχολογικὴ βία εἰς βάρος τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως φιλησέων πολιτῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

(Συνεχίζεται)

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Τὸ ἡμέτερον παράρτημα Δομοκοῦ ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης, Παιδείας, Ἑσωτερικῶν. Ὑφυπουργὸν Ἑσωτερικῶν καὶ τοὺς Βουλευτὰς Φθιώτιδος τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα:

Ἐξοχώτατε Κε Πρόεδρε,

Τριάκοντα καὶ ἕξ (36) ὁλόκληρα ἔτη παρήλθον, ἀφ' ὅτου κατὰ τρόπον αὐθαίρετον καὶ ἀντικανονικὸν ἐσιήχθη εἰς τὴν λατρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας ἀντετάχθη μεγάλη μερίς τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑπεραμυνομένη τοῦ ἀρχαίου Ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τοῦ διὰ τῶν αἱμάτων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ τῶν ἰδρῶτων τῶν Θεοφόρων Πατέρων καθηγιασθέντος· βεβαιωθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δι' ἀπείρων σημείων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη τῆς ἐκλεκτῆς μερίδος τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀντὶ νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως καὶ νὰ βραβευθῇ ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων, τοῦναντίον παρὰ πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον κανόνα ἐθεωρήθη ἔκνομος, καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν σεπτῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας παραδόσεως ἐτέθησαν ἐν διωγμῷ ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι.

Εἶναι γνωστὰ τοῖς πᾶσι τὰ ὅσα εἰς βάρος ἐλευθέρων Ἑλλήνων πολιτῶν ἐγένοντο, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν 45 τοῦ 1951 πράξιν τοῦ τότε Ὑπουργ. Συμβουλίου, ἅτινα ἐστιγματίσαν τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν.

Λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, λευκανθέντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους συναλαμβάνοντο δίκην ἐγκληματιῶν, ἐδέοντο, ἀπεσχηματίζοντο βιαίως, ἐκείροντο τὰς κόμας καὶ τὰς γενειάδας εἰς αὐτὰ τὰ ὑπόγεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς!!!

Ἱεροὶ Ναοὶ ἐσφραγίζοντο, Ἱεραὶ δὲ συνάξεις τῶν πιστῶν ἐν ὑπαίθρῳ διελύοντο βιαίως κατὰ τρόπον βανδαλικόν, ἐνῶ ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἡ πολυτιμότερα τῶν ἐλευθεριῶν εἶναι κατωχυρωμένη συνταγματικῶς, καὶ ἕκαστος τῶν πιστῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίσῃ κατὰ βούλησιν τὰς μετὰ τοῦ Θεοῦ σχέσεις του, ὡς ΑΤΟΜΙΚΩΣ ὑπεύθυνος ἀπέναντι Αὐτοῦ.

Ἐπομένως ἡ ἐξάσκησις βίας πρὸς ἀνθρώπους θέλοντας νὰ διατηρήσουν τὸ ἀρχαῖον Ἐκκλησιαστικὸν καθεστὼς ἀλώβητον, εἶναι ἀντισυνταγματικὴ ἀντιφερομένη πρὸς τὴν λογικὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς βίας προσβάλλει τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν. Διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν ἡρώων ἐκείνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους, τῶν ἀγωνισθέντων *«γὰρ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἁγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν»* ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰ ἱερά κόκκαλα εἶναι βγαλμένη ἡ Ἑλληνικὴ ἐλευθερία.

Δὲν ὕστερήσαμεν δὲ εἰς προσφορὰς θυσιῶν

καθ' ὅλους τοὺς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτῆς ἀγῶνας.

Ἐπομένως, κατὰ λόγον κληρονομικότητος καὶ κατὰ λόγον συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τοὺς ἐκάστοτε Ἐθνικοὺς ἀγῶνας, ἔχομεν ὅλον τὸ ΔΙΚΑΙΩΜΑ νὰ θρησκοῦμεν κατὰ συνειδήσιν καὶ δι' ἑφ' ὅσον αὕτη (ἡ συνειδήσις ἡμῶν) εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β'. Πανορθοδόξων Συνόδων τοῦ 1583 καὶ τοῦ 1593, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὸ μὴ ἀνακληθῆν Βασ. Δύγμα τῆς 18ης Ἰανουαρίου τοῦ 1923, καθ' ὃ διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν ἑορτῶν ἰσχύει τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον.

Διακηρύττομεν πρὸς πάντας, στεντορεῖα τῇ φωνῇ ὅτι δὲν δέρομεν ἀέρα ὑπερμαχοῦντες τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους παραδόσεων.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἀπεμπόλησις αὐτῶν ὁδηγεῖ τὸ εὐλογημένον ἡμῶν Ἔθνος εἰς τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν.

Δι' ὃ ὡς εὐορκοὶ στρατιῶται τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος φρυκτωροῦμεν ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλλεων τῆς πατρώας εὐσεβείας, καίτοι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς μεταχειρίζονται Ἐκκλησία καὶ Κράτος εἶναι ἀχαρακτήριστος, ἀρνούμεναι νὰ κατὰχωρήσουν εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία τοῦ Κράτους, τὰ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἡμῶν τελούμενα μυστήρια τῶν βαπτίσεων καὶ τῶν γάμων.

Πολλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἀναφερθέντες εἰς τοὺς ἀρμοδίους, πρὸ παντὸς κατὰ τὰς προεκλογικὰς περιόδους, καὶ αἰτήσαντες ἔστω καὶ προσωρινὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος ἡμῶν μέχρι τῆς συγκλήσεως Πανορθοδόξου Συνόδου, ἐλάβομεν πλουσίας ὑποσχέσεις, διὰ νὰ ἀθετήσωσιν αὐτὰς μετεκλογικῶς.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς ἐκκρεμότητος, καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀλληλομαχία Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀποβαίνει πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἐθνους ἡμῶν, τοῦ ἐπιβουλευομένου ὑπὸ τοσοῦτων καὶ τοιοῦτων ἐχθρῶν.

Διὰ τοῦτο δὲν ἠθελήσαμεν μέχρι τοῦδε νὰ μεταχειρισθῶμεν τρόπον ἀμόνης ἐκθέτοντες τὴν φιλάτην ἡμῶν Πρτρίδα, ἥτις δικαίως θεωρεῖται ὡς ἡ κοίτις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἦδη ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν ἐξηντλήθη. Ἡ ἀγανάκτησις πιέζει τὰς καρδίας ἡμῶν, διότι δὲν τυγχάνομεν τῆς ἴσης τοῦλάχιστον μεταχειρίσεως πρὸς τοὺς προδότας καὶ ἀντιχρίστους χιλιαστὰς οἵτινες ἐλευθέρως κτίζουν τὰς ἐκκλησίας τῶν, οἱ δὲ παράνομοι αὐτῶν γάμοι ἀναγνωρίζονται ὡς κανονικοί.

Ποιούμεθα τὴν ΥΣΤΑΤΗΝ πρὸς Ὑμᾶς ἔκκλησιν, ΑΞΙΟΥΜΕΝ ὡς ἐλευθεροὶ Ἕλληνες πολῖται τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος ἡμῶν μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου, τὴν κατάργησιν τῆς 45|1951 πράξεως τοῦ τότε Ὑπουργ. Συμβουλίου, τὴν κατ' ἐπανάληψιν ἄλλως τε θεωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὡς ἔχουσιν μόνον θεωρητι-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ Γ.Ο.Χ

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὴν τελεσθεῖσαν εἰς τὸν ὄρμον τῆς Φρεατίδος ἡ Ἐνωσις τῶν Νέων ἐπραγματοποίησε λαμπρὰν ἐμφάνεισιν ἐνδυμῆσασιν αἰγλὴν τῶν πρώτων ἐτῶν. Ἡ τάξις ἥτις ἐπεκράτησε κατὰ τὴν μετὰ τὴν καὶ ἐπιστροφὴν τῆς Ἱερᾶς πομπῆς ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς Φρεατίδος ὡς ἐπίσης εἰς τὸν χώρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸ σημεῖον τῆς καταδύσεως ἦτο παραδειγματική. Προσέτι δὲ ἐπραγματοποίησεν ἐπιβλητικὴν ἐμφάνεισιν καὶ ἐντύπωσιν. Τὸ λάβαρον τῆς Ἐνώσεως ὅπερ εἶχεν νὰ ἐμφανισθῇ ἀρκετὰ χρόνια.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη μὲ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» ἡ ἀγγελθεῖσα ἑορτὴ τῆς Ἐνώσεώς μας. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ἐκ μέρους τοῦ Ἱερ. κλήρου οἱ Πανοσιολογιώτατοι ἀρχιεπίσκοποι Χρυσόστομος Κιούσης, Θεόφιλος Τσίρμπας, Διονύσιος Καλαβρυτός καὶ ὁ Αἰδ. ἱερεὺς Ν. Καλοσκάμης, τὰ συμβούλια τῆς ΠΘΕΟΚ καὶ τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας ὡς ἐπίσης καὶ πλῆθος κόσμου ὅπερ κατέκλυεν ἀσφυκτικῶς τὴν αἴθουσαν. Τὸ συρφεύσαν πλῆθος ὑπολογίζεται ἀνω τῶν τριακοσίων.

Τὴν ἑορτὴν ἐπίσης ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ πρόεδρος τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» (ἀξ.) κ. Βαρυμπουμπιώτης, τὸν ὁποῖον καὶ εὐχαριστεῖ θερμῶς ἡ Ἐνωσις διὰ τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τῆς αἰθούσης. Εὐθὺς μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἱερέως καὶ μετὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Γ. Κουκουλάκη τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Πανοσιολογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Κιούσης ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀκακίου καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Τὸν Πανοσιολογιώτατον διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τῆς ΠΘΕΟΚ κ. Γ. Κόττης, τὰ ὀλίγα καὶ ἀπλᾶ λόγια τοῦ ὁποίου τὰ διέκρινε πίστις ἀγάπη καὶ θερησκευτικὴ συγκίνησις. Τρίτος ὁμιλητὴς, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Ἐπιστημόνων τῆς παρατάξεώς μας, ὁμίλησεν

κὸν χαρακτήρα (δρα Σ.Ε. 1065) 1951 καὶ 5001 1952, τὴν καταχώρησιν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Κράτους ὅλων τῶν ληξιαρχικῶν ἡμῶν πράξεων, καὶ ἐν γένει τὴν κατὰ συνειδησιν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν θερησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων ὑπὸ κληρικῶν ὁμοφρόνων παντὸς βαθμοῦ.

Περαινόντες δηλοῦμεν, πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν ἀπὸ τοῦ 1937 καὶ ἐντεῖθεν μὲ τὸς τῆς Κερατέας ὁπαδοὺς τοῦ ἀποβιώσαντος Ματθαίου.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι τὸ παρὸν ἡμῶν Ὑπόμνημα θὰ τύχῃ τῆς δεοῦσης προσοχῆς ἐκ μέρους Ὑμῶν, καὶ ὅτι θὰ τύχωμεν συντόμου ἀπαντήσεως.

Διατελοῦμεν

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ὁ Πρόεδρος

Ν. Νικολάου

Ὁ Γραμματεὺς

Β. Καραγιάννης

ὁ καθηγητὴς Φιλολογίας κ. Ἰωάν. Καλοσκάμης, ὅστις ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ μεγαλύτεροι εἰς τὴν ἡλικίαν ἐναντι τῶν νέων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πάσης φύσεως ἐνίσχυσιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ παρέχουν εἰς τοὺς νέους, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἠθικὴν. Τὸν ἀξιότιμον κ. Καλοσκάμην διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα ὁ Γ. Γραμμ. τῆς Ἐνώσεως Στυλ. Οἰκονόμου ἀναφερθεὶς εἰς τὴν ἠθικοθερησκευτικὴν κατὰστασιν τῆς κοινωνίας μας εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς υπέρθεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐνώσεως τῶν νέων καὶ τέλος εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς. Τὴν σειρὰν τῶν ὁμιλητῶν ἔκλεισεν ὁ ἀξιότιμος Ἀντιπρόεδρος τῆς ΠΘΕΟΚ κ. Κων. Κόμνιος, μὲ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ ὁποίου ἔκλεισε καὶ ἡ ἑορτή. Τὴν ὅλην ἐκδήλωσιν τῆς ἑορτῆς κατέστησεν εὐχάριστον καὶ χορηγία τῆς Ἐνώσεως ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἱεροψάλτου καὶ προέδρου τῆς Ἐνώσεως Νέων κ. Κοσμᾶ Φιντιρίκου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐνώσεως Νέων)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν Κυριακὴν 16)29-1-61 ἡ Ἐνωσις τῶν Νέων τελεῖ ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅθεν καλοῦνται τὰ ταμειακῶς ἐν τάξει μέλη τῆς Ἐνώσεως ὅπως προσερχόμενα εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Κάνιγγος 32 3ος ὁροφος ἀσκήσουν τὸ ἐκλογικὸν τῶν δικαίωμα.

Ὁ Πρόεδρος
Κοσ. Φιντιρίκος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Στυλ. Οἰκονόμου

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν στέλλουν ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς δι' ἐξόφλησιν λογαριασμῶν ἢ παραγγελίας, ὅπως ἀναγράφωσιν ἐπὶ τοῦ ὀπισθοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος ἀναλυτικῶς τὸν λόγον τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων. Π. χ.

Διὰ Φωνὴν Ὁρθοδοξίας δρχ...

Δι' Ἡμεροδείκτας δρχ...

Διὰ τὸν Ἀγῶνα δρχ....

Διότι χωρὶς τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ καθίσταται δυσχερὲς τὸ ἔργον τῆς διαχειρίσεως καὶ συνεπῶς καθυστερεῖ ἡ Διεκπεραίωσις.
(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Εὐστατεῖς νέοι καὶ νεάνιδες ἐκ τῶν χωρίων τῆς Ἀττικῆς προσηγοῦνται τῆς Ἱερᾶς Πομπῆς.

Η ΜΕΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, Θ

Τὸ ὀγκώδες πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν

Μέσα εἰς ἀτμοσφαῖραν θερησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ παλλαϊκοῦ συναγερμοῦ τοῦ δο-
δοδόξου στοιχείου ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ
ἐπινείῳ τῆς Πρωτευούσης.

Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ὡς συμπαγὴς μᾶζα κατήλθε χειμαρρῶδες εἰς
τὴν λαμπροφόρον πανήγυριν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κατέκλυσε τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ
τοὺς γύρω χώρους.

Καὶ δπως ἐσελόντο ἀναπεπταμένα καὶ ὑπερήφανα τὰ λάβαρα καὶ τὰ σύμβολα τῆς ὁρθο-
δοξίας, οὕτως ἀνέμιζον θριαμβικῶς καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν ὁρθοδόξων καρδιῶν χιλιάδων στρα-
τιωτῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶχε κανεὶς τὴν μεγαλυτέραν ἀπόδειξιν ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτὸς μὲ τὴν
ἀδιάλλακτον προσήλωσιν εἰς τὴν γνησίαν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας συγκλονίζει ἀπειρον πλη-
θος ἀνθρώπων πάσης ἡλικίας καὶ μορφώσεως. Συναγείρει καὶ ἠλεκτρίζει πολλὰς χιλιάδας ἀν-
θρώπων ἐτοιμῶν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν πίστιν των μέχρι τῆς τελευταίας των πνοῆς.

Ἐβλεπες τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν τῆς πίστεως ν' ἀστράπη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς,
νὰ διαχέεται εἰς τὰ πρόσωπα, νὰ κυκλοφορῇ ὡς εἶγος συγκινήσεως εἰς τὰ πλήθη.

Καὶ ἐπειδὴ τὰ πλήθη αὐτὰ ἐγνώριζον ὅτι μὲ τὸν ἐφεινδὸν ἑορτασμὸν ἀνοίγει ἐν νέον
κεφάλαιον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐσχημάτιζον ἐν ἀπόρ-
θητον τεῖχος γύρω ἀπὸ τὴν ἁγίαν Κιβωτὸν τῆς Ἱ. Παραδόσεως καὶ τὸν ἡγέτην των Σεβα-
σμιώτατον κ. Ἀνάκιον.

Ἡ προστασία καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ὑψίστου μὲ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν ὁρφανίαν μας ἡγέ-
του καὶ ποιμενάρχου εἶναι φανερά.

Ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀπήχησις τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας εἰς τόσον πλῆθος ἀπενάλυ-
πτε τὸ ἀήττητον αὐτοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἀγῶνος.

Ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύομεν τὴν περιγραφὴν τῆς μεγαλειώδους καταδύσεως τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ.

Προπορευομένου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν κατέρχεται πρὸς τὴν θάλασσαν.

ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ ΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ο. Χ. προετοιμάζει τήν νίκην τῆς παραδόσεως

Ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι ὥστε νὰ ἀξιωθῶ-
μεν καὶ ἐφέτος ἐορτάσαι τὴν λαμπρὰν ἐορτὴν τῶν
Ἀγίων Θεοφανείων, καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν αὐ-
τὴν ὡραίαν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἀρκετὰς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐορτῆς, ὁ ἀκούραστος
καὶ διακρινόμενος διὰ τὸν θρησκευτικόν του ζῆλον
Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνι-
κῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας κ. Γεώργιος Κόττης με-
τὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐκλεκτῶν Ἀδελφῶν Συμβούλων,
καταλλήλως ἐνεργήσαντες παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις ἐχο-
ρηγήθη ἡ σχετικὴ ἀδεία διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τι-
μίου Σταυροῦ. Καὶ ἀμέσως ἤρχισαν αἱ περὶ ταύτης
προετοιμασίαι.

Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ μὲν ἱερὰ ἀκολουθία τῆς
ἐορτῆς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελεσθῇ ἐν τῷ Ἱερῷ
Ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Πειραιῶς (ὁδὸς Ἀντωνίου
Θεοχάρη στάσις Πηγάδα), ἡ δὲ κατάδυσις γίνῃ ἐν
τῇ θαλασσίᾳ περιοχῇ τῆς Φρεαττύδος, ὅπου εἶχεν ἐν
τῷ μεταξὺ ἐτοιμασθῇ καὶ ἡ συνήθης ἐξέδρα, ὑπὸ τοῦ
κ. Προέδρου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. συνεπιστατούντων καὶ

συνεπικουρούντων καὶ μελῶν τῆς Διοικούσης τὸν Ἀ-
γῶνα Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ καιρὸς δὲν προεβλέπετο εὐνοϊ-
κός· διότι τὸ ἀπὸ ἡμερῶν βροχερὸν αὐτοῦ μετεωρὰν
τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς εἰς δομὴν ψυχὸς συνεχι-
σθὲν καὶ μὲ ἐλαφρὰν πτώσιν χιόνος κατὰ τὴν κυ-
ρίαν ἡμέραν τῆς Ἐορτῆς· τοῦτο δὲ συνετέλεσεν ὥστε
νὰ μὴ προσέλθῃ εἰς τὴν τελετὴν τὸ μεγαλειότερον μέ-
ρος τοῦ λαοῦ τῶν Χριστιανῶν μας ὥς ἀνέγραψαν
καὶ αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες τῆς ἐπομένης ἡμέρας
(βλπ. «Ἀκρόπολιν» καὶ «Βραδυνήν»).

Παρ' ὅλον τοῦτο ὅμως οἱ προσελθόντες καὶ πα-
ρακολουθήσαντες τὴν τελετὴν τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδά-
των ὑπερέβησαν τὰς πέντε χιλιάδας κατὰ τοὺς με-
τρωτέτους ὑπολογισμοὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐκ
τῶν ἐπισήμων οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Δ. Βρανόπουλος,
Κ. Ράλλης, Εὐαγ. Σαββόπουλος, ὁ ἰδιαίτερος τοῦ κ.
Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κλπ.

Ἀπὸ «ὁρθρου βαθέος» ἤρχισαν καταφθάνοντες
εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς ἀπὸ τὰς ἀκραίας
συνοικίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἄνθρωποι πάσης
τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου διὰ νὰ ἐξασφαλίσωσι μίαν
θέσιν εἴτε ἐντός, εἴτε πλησίον τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπα-
παντῆς. ὥστε ἐκ τῶν μεγαφώνων τοῦλάχιστον νὰ
ἀκούωσι τὰ ψαλλόμενα θεία ᾠσματα.

Ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία ἤρξατο ὀλίγον ἐνωρίτερον

Μέρος τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν.

ἀπὸ τῆς 7ης πρωΐνης ὥρας ψαλλομένη ὑπὸ τῶν καλλιφώνων Ἱεροψαλτῶν τοῦ Μοναχοῦ Πατρὸς Δοσιθέου καὶ τῶν κ.κ. Νικολ. Κουκουλάκη καὶ Ἰωάν. Συμεωνίδου· τὴν δὲ θείαν Λειτουργίαν ἐπετέλεσαν οἱ Πανοσιολογίωτατοι Ἀρχιμανδρίται κ.κ. Χρυσόστομος Κιούσης, Στέφανος Τσίκουρας καὶ Διονύσιος Καλάρ-γυρος συμβοηθούτων τῶν Διακόνων Σπυρίδωνος καὶ Εὐσταθίου, ἧτις—Λειτουργία—καὶ ἐτελείωσε περὶ τὴν 10½ π. μ. Τὸν δὲ πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Παναγ. Βρεττάκος.

Καὶ τότε ἤρχισεν ἐκκινήσασα ἡ πόμπη πρὸς τὴν δάλασσαν καὶ τὴν παραλίαν τῆς Φρεαττύδος.

Τῇ μερίμνῃ καὶ ἐνεργείᾳ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῆς τελετῆς ταύτης παρεχωρήθη εὐγενῶς ὑπὸ τῆς Διμενικῆς Ἀρχῆς ἄγχιμα Ναυτῶν, ὑπὸ δὲ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς παρεχωρήθη ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ δύναμις διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως· προπορευομένων δὲ τούτων καὶ τῶν Λαβάρων, Σταυρῶν καὶ Ἑξαπτερύγων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἠκολούθουν κατὰ τάξιν οἱ Μοναχοὶ καὶ οἱ Ἱερεῖς περὶ τοὺς 50 ἐν στολῇ πλαισιούμενοι ὑπὸ νέων τῆς Ἐνώσεως Νέων τῶν Γ.Ο.Χ. Τὴν ὅλην δὲ πομπὴν ἐλάμπρυνον νέοι καὶ νεάνιδες ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῶν τοπικῶν ἐνδυμασιῶν τῶν.

Ἡ πομπὴ καὶ ἡ κοσμοπλήμυρρα τοῦ λαοῦ διελθοῦσα διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν κατέληξεν εἰς τὴν παραλίαν τῆς Φρεαττύδος, ἐνθα ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἀγιασμός, τῶν εἰς διάφορα μέρη τοποθετημένων μεγαφώνων ἀλαλαζόντων καὶ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ ἀκούοντος μετ' εὐλαβείας τὰς κατανυκτικὰς εὐχάς, παρ' ὅλον τὸ δριμύ ψύχος καὶ τὴν πίπτουσαν χιόνα. Τί συγκινητικὴ στιγμή ὁμως! κατὰ τὴν ὥραν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ! τῶν Ἱεροψαλτῶν ψαλλόντων μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε», τῆς Φιλαρμονικῆς ἡχοῦσης ἀφ' ἐνός, τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων πλοίων συριζόντων ἑορταστικῶς, ἀφ' ἐτέρου τῶν ἐξαπολυθειῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ περιστερῶν περιρριπμένων, καὶ τῆς ἀφριζούσης πρὶν θαλάσσης εἰρηνευσάσης τελείως ἅμα τῇ καταδύσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ!

Τὴν μόνην παραφωνίαν εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην τε-

Οἱ Ἐπίσημοι παρακολουθοῦντες τὴν κατάδυσιν

λετὴν ἀπετέλεσεν ἡ ἀπουσία ἐξ αὐτῆς τοῦ Ἐπισκόπου καὶ Ἠγέτου τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Ταλαντίου κ. Ἀκακίου ἐμποδισθέντος ἐνεκα ἀνωτέρας βίας.

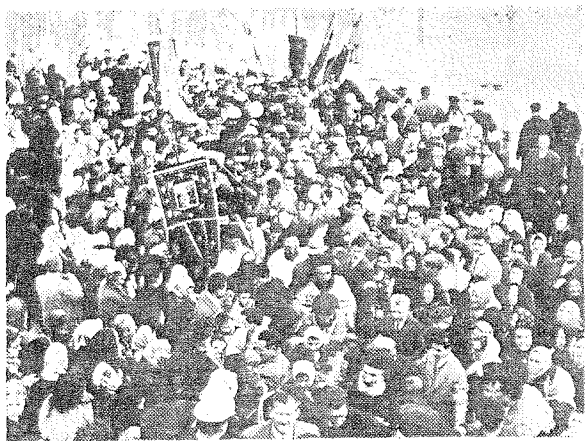
Οὕτω δὲ ἔληξεν ἡ ὡραία τελετὴ καὶ ἡ ὅλη πομπὴ μετὰ τῆς ἰδίας τάξεως ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς· ὁπόθεν ἤρχισε διαλυόμενον τὸ πλῆθος, δοξάζον τὸν Θεὸν καὶ εὐχόμενον ὅπως τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἀξιωθῇ ἵνα ἴδῃ καὶ ἑορτάσῃ τὴν ἀγίαν ταύτην Ἑορτὴν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἡνωμένης καὶ δοξαζούσης τὸν Θεὸν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ συμφώνως καὶ πρὸς τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ «ἵνα ὧσι πάντες ἐν».

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ

«Ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ὅταν ἀρχίζῃ νὰ θεολογῇ γράφει «βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς» ἔτσι καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀρχεται μὲ τὸ «βίβλος γενέσεως ἀνθρώπου». Διὰ τὴν ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ εἶναι εὐκόλον νὰ τὸ κατανοήσωμεν.

Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος πού ἐδέχθη τὸν Θεῖον χρησμὸν τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Λόγου: «Ἐν γὰρ τῷ σπέρματί σου εὐλόγηθήσονται πᾶ τα τὰ ἔθνη». Διὰ τὸ ὅμως προτάσσει τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ; Διότι ὁ Δαυὶδ ἦτο βασιλεὺς καὶ προτιμᾷ τὸ χρίσμα καὶ τὸ ἀξίωμα. Ἀναφέρει δὲ τὴν γενεαλογίαν τῶν ἀρρένων διότι κεφαλὴ τῆς οἰκογενίας εἶναι ὁ ἀνὴρ, παρακολούθημα δὲ αὐτοῦ ἡ γυνή. Θὰ ἀπορήσῃ δὲ κάποιος δικαίως, βλέπων νὰ παραλείπῃ τὴν ἀγίαν Σάρραν καὶ τὴν σεμνὴν Ρεβέκκαν, ἵνα ἀναφέρῃ δὲ τέσσαρας ἄλλας ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο εἶναι ἔθνηκαί.

Ὁ λόγος εἶναι ὁ ἐξῆς: αἱ ἔθνηκαὶ γυναῖκες συμβολίζουν τὸν προορισμὸν τοῦ γεννηθέντος παιδίου ὃχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἔθνη. Αἱ δύο δὲ γυναῖκες μὲ τὸν μεμπτὸν βίον, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστὴς, ἔχουν σκοπὸν νὰ δώσωσιν τὴν ἀμετρον ταπείνωσιν τοῦ Θεοπύτου, αἱ δὲ ἄλλαι δύο νὰ φανερώσωσιν ἐν αἰνίγματι τὴν μέλλουσαν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐξ Ἑθνῶν.

Ὁ λαὸς ἀκολουθεῖ ἐν εὐλαβείᾳ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Υπό Πανοσιολ. π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΟΥΣΤΑΚΑ μοναχού

Ἡ σημερινή Χριστιανική Κοινωνία ἔχει, δυστυχῶς, μεγάλην ἀγνοίαν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Πίστεως· καὶ τοῦτο διότι οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν μελέτην τῶν Θείων Γραφῶν καὶ τῶν Πατρικῶν συγγραμμάτων εἶναι ὀλίγοι· καὶ οἱ ἐπ' Ἐκκλησίας ὀμιλοῦντες Ἱεροκήρυκες εἴτε κληρικοί, εἴτε λαϊκοὶ ὄντες, ἀσχολοῦνται καὶ καταγίνονται μᾶλλον εἰς τὴν διὰ τῆς ρητορικῆς τῶν ἐπίδειξιν πνεύματος, παρὰ νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὴν πρακτικὴν ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν. Ὅθεν καὶ πληροῦται τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἰπόντος: «Τυφλὸς τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται».

Ἐπιθυμοῦντες ἵνα συνεισφέρωμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν τὰ συνελθόντα, πρὸς τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν καὶ διαφώτισιν τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, ἀπεφασίσαμεν ἵνα προσφέρωμεν εἰς αὐτοὺς διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» τὴν Ὁρθόδοξον χριστιανικὴν Κατήχησιν τοῦ μεγάλου Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑθνους Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν ὡς ἀριωτέραν καὶ τελειωτέραν πλὴν καὶ ταύτης ποῦ μὲν συμπληροῦντες τὰ κενά, ποῦ δὲ καὶ σαφηνίζοντες τὰ σαφηνείας χρῆζοντα, ὥστε τὸ ὅλον νὰ παρουσιάσῃται ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀριώτερον.

Τὴν Κατήχησιν ταύτην ἔγραψεν ὁ πολύσοφος ἐκεῖνος ἀνὴρ καὶ ἐν Ἱεροῦσι Σεβασμιώτατος Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων ἐν τῇ Σμύρῃ εὐρισκόμενος κηρύττων καὶ διδάσκων τὸ πλήρωμα τῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ σχολαρχῶν τῆς ἐκείσε Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κατὰ τὰ ἔτη 1812 καὶ ἐπέκεινα, ὅτε ἀπεφάσισε ἵνα τὰ προφορικῶς ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενα, καὶ διὰ τοῦ τύ-

που ἐκδώσῃ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπραξεν ἐκδούς τὴν Ὁρθόδοξον χριστιανικὴν κατήχησιν, εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἐκ διαφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ταύτην συνερανισάμενος.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ πολλῶν ἐτῶν, ὁ υἱὸς τοῦ περικλεοῦς ἀνδρὸς ἐκείνου καὶ ἐν Ἱατροῖς σπουδαῖος Σιφοκλῆς, ἐκδίδων τὰ «Σωζόμενα ἅπαντα» τοῦ ἀοιδίμου Πατρός του, συνεξέδωκεν ἐν τῷ Πρώτῳ Τόμῳ αὐτῶν καὶ τὴν Κατήχησιν ταύτην, ἐν πολλοῖς ὅμως διορθωμένῃ καὶ τελειοποιημένῃ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πρώτην ἐκδοσιν αὐτῆς.

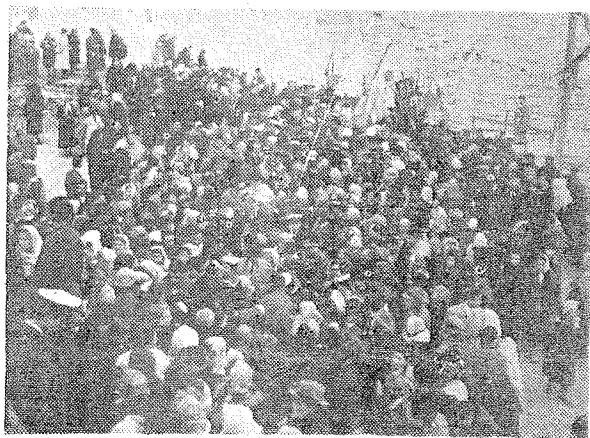
Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ταύτης παραλαμβάνοντες καὶ ταχωροῦμεν τμηματικῶς ἐνταῦθα. Καὶ ἐπειδὴ προηγείται τῆς Κατηχήσεως ἐπικυρωτικὴ τις ἐπιστολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, χρονολογούμενη ἀπὸ 8ης Μαΐου 1815, καταχωροῦμεν ἐνταῦθα καὶ τμήματά τινα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. «**Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.**

Σοφολογιώτατε Σχολάρχα τοῦ ἐν Σμύρῃ φιλολογικοῦ Γυμνασίου καὶ ἐντιμώτατε Πρεσβύτερε καὶ Οἰκονόμε κύριε Κωνσταντίνε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος· χάρις τῇ αὐτῆς Σοφολογίᾳ καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχῇ, εὐλογία καὶ συγχώρησις. Ἐλάβομεν μετὰ πόθου τὸ σταλὲν ἡμῖν υἱικόν, αὐτῆς γράμμα... συνάμα δὲ ταῖς ἐγκαρδίαις ἡμῶν εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις αὐτὴν καταστέφομεν, ἕκαστα τῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ φωτισμοῦ τῶν ὁμογενῶν ἀκαμάτων αὐτῆς πόων, ἦτις καὶ αὐτὴν τὴν παράδοσιν τῆς Κατηχήσεως, ἡμελημένην οὖσαν ἐν τοῖς σχολείοις, εἰσέγαγε πρώτη ἐν τῷ ὑπ' αὐτῆς εὐκλεῶς διοικουμένῳ Γυμνασίῳ τῆς φιλοχρίστου πόλεως Σμύρνης.....

Καὶ δὴ ἐγκαρδιούντες καὶ ἐνισχύοντες Αὐτὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, προτρέπομεθα καὶ ἀξιούμεν αὐτὴν Πατρικῶς ἵνα καὶ τοῦ λοιποῦ τὸν καλὸν τοῦτον ἀγῶνα θεαρέστως ἀγωνίζεται καὶ πολλαπλασιάζουσα τῆς ἱερᾶς παιδείας τὸ τάλαντον....».

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑπογράφουσιν, ἐκτὸς τοῦ Πατριάρχου καὶ δώδεκα Ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

(Εἰς τὸ ἐπόμενον ἢ συνέχεια)

Ἀγρυπνεῖ ὁ λαὸς διὰ τὴν πίστιν του

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῶν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπενθύνεται ΜΟΝΟΝ διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, ὁδὸς, Κάνιγρος 32 — Ἀθῆναι.

(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΓΙΖΟΜΕΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 354 φύλ.)

Ἐάν σέ ὕβριση πάμπτωχο, ἄν μὲν λέγῃ ἀλήθεια, νὰ τὸ ἀποδεχθῇς ὡς ἀληθινόν· ἐάν δὲ ψεύδεται, τί σέ πειράζει πού τὸ λέγει ; Δὲν πρέπει νὰ σέ χαυνώνουν οἱ ἔποιοι πού δὲν εἶναι ἀληθινοὶ οὔτε νὰ σέ κάνουν νὰ ἐξάπτῃσαι αἱ ὕβρεις πού δὲν εἶναι πραγματικά· Δὲν βλέπεις τί συμβαίνει μὲ τὰ βέλη ; Ὅταν κτυποῦν ἐπάνω εἰς ἀντικείμενα πού προβάλλουν ἀντίστασιν σφινώνονται εἰς μαλακὰ ὅμως ἢ ὁρμή τους χάνεται. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς λοιδορίας. Ἐκεῖνος πού προβάλλει ἀντίστασιν δέχεται τὸ βέλος, ὁ πρᾶος ὅμως καὶ μαλακὸς ἐξουδετερώνει τὴν πονηρίαν.

Γιατί σέ ἀναστατώνει ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ πτωχοῦ ; Γιὰ θυμήσου τὴν φύσιν σου. Γυμνὸς ἦλθες εἰς τὸν κόσμον καὶ γυμνὸς θὰ φύγῃς. Ποιὸς εἶναι πτωχότερος τοῦ γυμνοῦ ;

Τίποτε τρομερὸν δὲν ἤκουσες ἐάν δὲν λόβῃς ὑπ' ὄψιν σου τὰ λόγια αὐτά· Ποιὸς ἀλήθεια εἰσῆλθε ποτέ εἰς φυλακὴν ἐπειδὴ ἦτο πτωχός ; Δὲν εἶναι ἐπονειδιστος ἢ πτωχεῖα ἀλλὰ ἡ διάθεσις νὰ μὴ φέρωμεν μὲ εὐγένειαν τὴν πτωχείαν. Θυμήσου τὸν Κύριον. Ἦτο πλούσιος καὶ ἐπτώχευσε δι' ἡμᾶς.

Ἐάν σέ ὀνομάσει ἀνόητον καὶ ἀμαθῆ θυμῷ σου τὰ ὕβρεις τῶν Ἰουδαίων ἐναντίον τῆς ἀληθινῆς σοφίας : «Σαμαρείτης εἶ καὶ δαιμόνιον ἔχεις». Ἐάν ὀργισθῇς ἐπιβεβαιώνεις τὰς ὕβρεις. Διότι τί εἶναι πῶς ἀνόητο ἀπὸ τὴν ὀργήν ; Ἐάν ὅμως δὲν παραχθῇς, θὰ κατασχύνης τὸν ὕβρι

στήν. μὲ τὸ νὰ ἐπειδείξης ἐμπράκτως σωφροσύνην. Ἐρραπίσθης ; Μήπως ὁ Κύριος δὲν ἐρραπίσθης ; Σὲ ἔπτυσαν ; Ἀλλὰ τὸ ἴδιο ἔπαθε καὶ ὁ Δεσπότης μας καὶ δὲν ἔστρεψε τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν τῶν ἐμπτυσμάτων. Ἐσυκοφαντήθης ; Μήπως ὁ Κριτὴς ; Σοὺ ἔσχισαν τὰ ἱμάτια ; Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ εἰς τὸν Κύριον «καὶ διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐαυτοῖς».

Ἀκόμῃ ὅμως δὲν κατεκρίθης ἀρκετά, δὲν ἐσταυρώθης. Εἶσαι πολὺ πίσω διὰ νὰ τὸν μιμηθῇς εἰς τὰ παθήματα· Καθ' ἓνα λοιπὸν ἀπ' αὐτὰ νὰ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν σου καὶ νὰ σοὺ καταπραῖνῃ τὸν θυμόν.

Διότι αἱ σκέψεις αὐταὶ ἐπαναφέρουν τὴν καρδίαν εἰς εὐσταθίαν καὶ τοὺς λογισμοὺς εἰς τὴν γαλήνην. Αὐτὸ σημαίνει καὶ ὁ λόγος τοῦ Δαυὶδ ὅτι «ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην».

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν πάντων τῶν Ἀδελφῶν, ὅτι : τὴν Κυριακὴν 30ῆν Ἰανουαρίου Πανηγυρίζει ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς 29ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 6ην μ. μ. θὰ τελεσθῇ Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς μετὰ Ἀρτοκλασίας ὑπὸ Κληρικῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Τὴν πρωτὰν τῆς ἑορτῆς θὰ τελεσθῇ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἀδελφῶν φιλεόρτων, ὅτι τὴν 18ην Ἰανουαρίου (π. ἡ.) ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἀθανασίου (Ἄνω Λόφου). Συγκοινωνίαι : Ἐξ Ἀθηνῶν Λεωφ. Ἄνω Λόφου. Ἐκ Πειραιῶς, Λεωφορ. Δάσους—Χαϊδαρίου καὶ Ἐλευσίνος· Στάσις Πηγαδάκι.

Ἴδου ὁ καθρέπτης ! ! !

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

*Επιτροπή ημετέρων υπό τὸν Πρόεδρον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. κ. Γ. Κόττην πλαισιουμένη καὶ ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν Παραρτημάτων ἐπέδωκε τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἔχον ὡς ἑξῆς :

Ζητούμεν

1) Τὴν παῖσιν τῆς διώξεως τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν Ἀκακίου διότι τυγχάνει ὑπέργυρος καὶ ἀσθενὴς καὶ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην περιθάλψεως καὶ λατρικῆς παρακολουθήσεως,

Καὶ 2) Τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἱερέων ἡμῶν πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἱερατικῶν τῶν καθηκόντων εἰς τὰς τάξεις ἡμῶν μέχρι τῆς ὀριστικῆς ρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς μόνης πρὸς τοῦτο ἀρμοδίας Πανορθόδοξου Συνόδου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐκρίθη ἐπίδικον ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1930 συνελευθούσης ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Διορθόδοξου Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐτέθη ὡς θέμα συζητήσιμον εἰς τὴν μέλλουσαν Πανορθόδοξον Σύνοδον.

Στηρίζομεν δὲ τὸ ζήτημα ἡμῶν βάσει τοῦ συνημμένου ὑπομνήματος.

Τὸ παλαιημερολογιτικὸν ζήτημα δὲν ἐδημιουργήθη σήμερον, ὕφίσταται ἀπὸ 37 ἐτῶν, καὶ τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς ἐν ἀπολύτῳ συντομίᾳ :

Ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1923 ἡ τότε Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἡμερολογίου, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὄντος μέχρι τότε ἐν ἰσχύϊ Ἰουλιανοῦ τοιούτου, τότε διώρισεν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἐπιλέκτων Νομομαθῶν Γ. Κοφινᾶ, Δ. Αἰγινίτου, Π. Τσιτσεκλή, Χρ. Παπαδοπούλου καὶ Α. Ἀλιβιζάτου, ἡτις καὶ ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου Ἐπιτροπῇ ὠνόμασθη, καὶ ἡ ὁποία Ἐπιτροπὴ μελετήσασα τὸ ζήτημα τοῦτο, ὑπέβαλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀκόλουθον ἐκθεσιν :

«Λοβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἂν καὶ ἀνεξάρτητοι ἐσωτερικῶς,

ὡς, εἶνε ὅμως στενῶς συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ ἡνωμέναι διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς ἐνότητος ἀποτελοῦσαι μίαν καὶ μόνην τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ συνεπῶς οὐδεμία τούτων δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῇ νέον ἡμερολόγιον χωρὶς νὰ καταστῇ σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων... διὰ πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους κρίνομεν πρέπον νὰ διατηρηθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον τὸ Ἰουλιανόν, καθόσον ἀφορᾷ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει...»

Βάσει τῆς ἐκθέσεως καὶ ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθη τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Ἰανουαρίου 1923 Διάταγμα τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Β', δυνάμει τοῦ ὁποίου : Εἰσαγομένου ἐν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ νέου ἡμερολογίου «διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς Θρησκευτικὰς Ἐορτάς. Ἡ Ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς καίμηνους Νόμους ἐορτάσιμοι ἡμέροι ρυθμίζονται κατὰ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον».

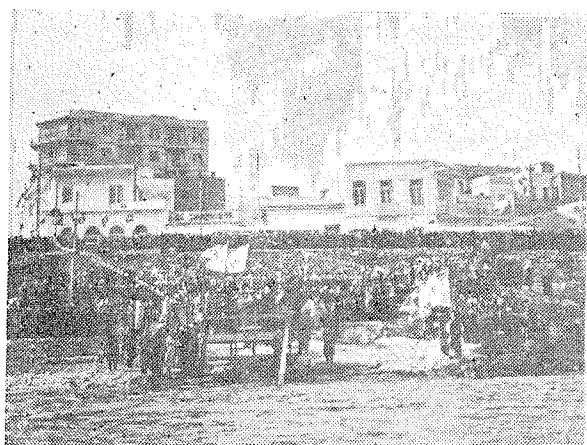
Καὶ ἐστηρίχθη ἡ τε Ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ἐπὶ πολλῶν δεδομένων, καὶ μάλιστα τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ὁποίαν, μετὰ τὴν ἐν τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, πολλοὶ Πανορθόδοξοι Σύνοδοι ἐν Κωνσταντινουπόλει πάντων τῶν Ὀρθόδοξων Πατριάρχων, κατεδίκασαν διὰ τῆς ἐσχάτης τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῇ Ὀρθόδοξῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου (Πανορθόξ. Σύνοδοι 1583, 1587, 1593, 1902). Καθ' ὅλον δὲ τὸ ἔτος 1923 ἡ μὲν Ἑλληνικὴ Πολιτεία εἶχε τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἡ δὲ Ἐκκλησία διέτηρει τὸ παλαιόν.

Ἀρχομένου ὅμως τοῦ ἔτους 1924 ἄγνωστον τί μεσολαβῆσαν, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς «Ἐπιτροπῆς», παρὰ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα, παρὰ τὴν γνώμην τοῦ πλείστου τῆς Ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν ἄλλων ὀρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, εἰσήγαγε καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, τῆς 10ης Μαρτίου μετατεθείσης εἰς τὴν 23ην τοῦ ἰδίου, διασπάσας οὕτω καὶ διαρρήξας τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ αὐθαίρετος αὕτη πράξις τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου κατεσκευάσθη τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὀρθόδοξου Κλήρου καὶ Λαοῦ, μετὰ τῶν ὁποίων συγκατελέγοντο καὶ ἐπιστημονικαὶ κορυφαῖοι ὡς ὁ Π. Καρολίδης Καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, Μανουὴλ Γεδεών Μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Δημ. Πετρακᾶκος Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, Βουλευτὴς Λακωνίας καὶ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ κατ' ἐπανάληψιν, χρηματίσας, καὶ πλείστοι ἄλλοι

Ἐπὶ τῆς Ἐξέδρας ὀλίγον πρὸ τῆς Καταδύσεως

Τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν παρακολουθεῖ τὴν τελετὴν

διανοούμενοι ψέξαντες καὶ δημοσίως τὴν ἀντικανονικὴν καὶ παρὰ νόμον εἰσαγωγὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ νέου ἡμερολογίου. Εἰς ἐκ τούτων ἦτο καὶ ὁ ἀείμνηστος Δ. Βοκοτόπουλος Βουλευτῆς Κυκλάδων καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης χρηματίσας.

Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη τὸ παλαιοημερολογιτικὸν ζήτημα καὶ ἡ κίνησις τῶν παλαιοημερολογικῶν ἀριθμοῦσα ἤδη περὶ τὸ ἕν καὶ ἡμισὺ ἑκατομμύριον ὁμόφρονας καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἔχοντας συνεπικουροῦντας καὶ τὰ 7/10 τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Τοῦτο δὲ βλέπων καὶ ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1932 πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἀείμνηστος Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κινήσας τὸ ζήτημα ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τοῦ νῦν ἀξιότιμου προέδρου αὐτῆς κ. Ροδοπούλου, βουλευτοῦ Τυρνάβου ὄντος τότε, ἀπεφάνθη εἰπὼν, ὅτι : «Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ἐπεμβαίνει ὅπως ἀπαγορεύσῃ εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἀκολουθοῦν τὸν ποταλὸν ἡμερολόγιον, οἵτινες δικαιοῦνται νὰ ἔχουν τοὺς Ναοὺς τῶν, τὸν Κλήρον τῶν Ἱερέων καὶ Ἀρχιερέων», συμφωνοῦσης πρὸς ταῦτα συμπάσης τῆς Βουλῆς (βλέπ. Ἐφημερ. Συζητήσεων τῆς Βουλῆς).

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐμφανισθέντες ἀνέλαβον τὴν ἡγεσίαν καὶ πνευματικὴν διακυβέρνησιν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν οἱ ἀείμνηστοι Μητροπολίται Δημητριάδος Γερμανὸς Ζακύνθου Χρυσόστομος καὶ Πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος χειροτονήσαντες οὗτοι καὶ τέσσαρας ἄλλους Ἐπισκόπους, ἐξ ὧν ὁ νῦν Δρυϊνουπόλεως Χριστοφόρος καὶ ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Πολύκαρπος.

Ἐκλιψάντων τῶν δύο πρώτων ἐκ τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν, ἐξηκολούθησε τὴν διαπολιμασίν καὶ πνευματικὴν προστασίαν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ὁ Πρ. Φλωρίνης Κυνὸς Χρυσόστομος τελευταῖος ἀποβιώσας. Εἰς ἀντικατάστασιν ὅθεν τούτου οἱ Παλαιοημερολογίται ἐχειροτόνησαν τὸν νῦν ἡγέτην τῆς κινήσεως αὐτῶν τὸν Σεβασμιώτατον Ταλαντίου Ἀκάκιον, διότι ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τῶν, ὅτι : «ὅπου Ἐπί-

σκοπος, ἐκεῖ Ἐκκλησία».

Ἐπομένως δὲν εἶναι σημερινὸν τὸ Παλαιοημερολογικὸν ζήτημα, οὐδὲ παρουσιάζεται διὰ πρῶτην φορὰν Ἐπίσκοπος αὐτῶν σήμερον. Εἶναι ὑπόθεσις 37 ἐτῶν ἀναγνωρισθεῖσα, παγιωθεῖσα καὶ κατοχυρωθεῖσα δι' ἀποφάσεων Δικαστικῶν, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ πλείστων Ὑπουργικῶν τοιούτων.

Εἶναι ὅθεν ἄλογος, παράλογος καὶ ὅλως ἄδικος ὁ ἐξαπολυθεὶς διωγμὸς κατὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτῶν Σεβασμ. Ταλαντίου κ' Ἀκασίου. Διὰ τοῦτο ζητοῦμεν τὴν ἐν προκειμένῳ Ὑμετέραν συμπάρασιν παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἀδικίας ταύτης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς Πανελληνίου Ἐθνικῆς καὶ Θρησκευτικῆς
Ὀρθοδόξου Κοινωνίας

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γενικ. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡ. ΚΟΤΤΗΣ Κ. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀπὸ τὸ ἀκριτικὸν Παράρτημα τῆς Ἀρεθοῦσης Σερρών μᾶς ἐστάλη συγκινητικὴ ἐπιστολὴ μὲ πολλὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν εὐλαβέστατον Ἱερομ. Ἰλαρίωνα Βασίλογλου διὰ τὸ συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον αὐτοῦ καὶ τῆς κοινότητος Γ.Ο.Χ. Σερρών. Συγκεκριμένως, ὁ ἀκούρατος Ἱερεὺς μετέβη εἰς Ἀρεθοῦσαν, ἐλειτούργησε μετὰ ὁλονύκτιον ἀγρυπνίαν, ἐκήρυξεν, ἐξωμολόγησε καὶ ἐκοινώνησε τοὺς προσφιλεῖς ἀδελφούς. Συγκινημένοι δὲ μᾶς γράφουν : «μᾶς ἔδωσε νὰ καταλάβωμε τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου ἡμερολογίου». Τὴν ἐπιστολὴν ὑπογράφουν οἱ Θεοδ. Λιθοξόπουλος. Θεοχ. Ἰωαννίδης Μιχ. Τσουσινίδης Ἰωάν. Ἀλεξανδρίδης Ἀθανάσιος Ἀναγνώστου Κλέαρχος Πεπέκας καὶ Γεωργ. Λαζαρίδης.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας» εὐχεταί εἰς τὸ ἀκριτικὸν Παράρτημα πᾶν ἀγαθὸν ἐκ Θεοῦ.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 622-952

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος Ἰλῆς Παναγιώτης Βρετάκος
Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

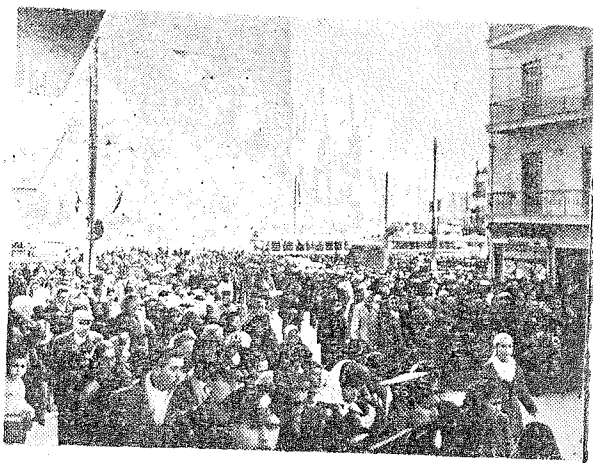

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δραχμὰς 15.—
» Ἐτησίᾳ » 30.—

Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 2

Μετά την Κατάδυσιν

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις ἀποκλείεται νὰ μὴ γνωρίζῃ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸ παλαιομερολογιτικὸν θέμα.

Διότι γνωρίζει πολὺ καλὰ τοὺς ἰδίους τοὺς παλαιομερολογίτας ὡς φορεῖς τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ ἰδανικῶν ποὺ στηρίζουν τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Δι' αὐτὸ θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἐπιφυλακτικότης τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντί μας δέφνεται οὐχὶ εἰς προσωπικὴν ἀντίθεσιν ἀλλ' εἰς ξένας ὑποδείξεις ἡμεῶν αὐτῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις θὰ ἐφθάνει εἰς τὸ σημεῖον νὰ διώξῃ τοὺς παλαιομερολογίτας.

Αὐτὸ θὰ τὴν ἰξέθετε ὡς ἀντιφατικὴν, θὰ ἦτο ὡς νὰ ἔκοπτε τὸν κλάδον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κἀθίσταται. Δι' αὐτὸ πιστεύωμεν ὅτι σήμερον ὅχι χωρὶς ἠθικὸν δισταγμὸν ἀναλαμβάνει τὸ ἄχαρες ἔργον ποὺ τῆς ὑποδεικνύουν.

Διότι ἡ ἰδία διαισθάνεται καὶ διαβλέπει τὴν πικρίαν ποὺ ἐνοσταλίζει εἰς τὰς ψυχὰς μας καὶ τὸν ἀντίκτυπον ποὺ ἔχουν τὰ διωκτικὰ μέτρα ἐναντίον μας.

Ὅταν μὴ λιστα αὐτὸ γίνεται μὲ τὸ πρόβλημα τῆς περιφρουρήσεως τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας, τότε καταντᾷ τραγικὴ εἰσροαία.

Ἔτσι μόνον ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία ἐξυπηρετεῖται. Ἡ γνησιότης καὶ ἀληθινότης τῆς Ἐκκλησίας διώκεται. Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ὁ Χριστιανισμὸς τραυματίζονται θανάσιμος.

Ὅσον διὰ τοῦ ἔθνους τὰ θεμέλια κλονίζονται σοβαρῶς καὶ ὑπονομεύονται.

Διότι ποῖος ἡμπορεῖ νὰ στηρίξῃ τὸ ἔθνος ἀποτελεσματικώτερον ἀπὸ τοὺς παλαιομερολογίτας μὴ τὸν ἄδολον καὶ ἀνεξαγάγαστον ἰδεαλισμὸν;

Καὶ ἔπειτα μία Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὄργανον κανενός. Ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος καὶ διασφαλίζει τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν πολιτῶν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς περιφρουρήσεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων θὰ ἐμπολίσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποκύβῃ εἰς τοὺς δολίους συριγμοὺς ποὺ ἀπαιτοῦν τὸν διωγμὸν τῶν παλαιομερολογιτῶν.

Ἡμεῖς ἔχομεν κάθε δικαίωμα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις θὰ δείξῃ ὅχι μόνον ἀνοχήν ἀλλὰ καὶ γενναϊότητα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πλήρους ἐλευθερίας μας.

Ἔτσι μόνον θὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν της μίαν νίκην καὶ θὰ δικαιωθῇ ἱστορικῶς.

Ἀς εὐχῇ λοιπὸν τὸν Κύρον.

Ἀπίστευτον ! καὶ ὅμως γεγονὸς

Ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸ «Ἔθνος» τῆς παρελθούσης Τετάρτης 25-1-61, ὅτι : ἐν συζητήσει γενομένη ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ μεταξύ τῶν Συνοδικῶν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξεφράσθη εἰπὼν, ὅτι : «οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους εἶναι ἰσχυρότεροι τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας».

Ἡμεῖς—καὶ μεθ' ἡμῶν ὅλος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος—ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε, ὅτι : ἐν τῇ Τετάρτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, λόγου ὑπάρχοντος περὶ τοῦ κύρους καὶ τῆς ἰσχύος τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἐκρίθη ὁμοφώνως, ὅτι «κατὰ τῶν Κανόνων, πραγματικὸν οὐδὲν ἰσχύσει. Οἱ Κανόνες τῶν Πατέρων κρατεῖταισαν. Οἱ τοῖς Κανόνοι ἐναντιούμενοι Νόμοι ἀκυροὶ εἰσὶ» διότι οἱ μὲν Κανόνες παρὰ Βασιλέων καὶ Ἀγίων Πατέρων ἐκτεθέντες καὶ στηριχθέντες ὡς αἱ Θεαῖαι Γραφαὶ δέχονται· οἱ δὲ Νόμοι παρὰ μόνον Βασιλέων ἐδέχθησαν ἢ συνετέθησαν καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατισχύουσιν τῶν Θεῶν Γραφῶν οὐδὲ τῶν Κανόνων». (Π. οἰλεγμο. Ἱερ. Πηδαλίου).

Αὐτὰ ἐγνωρίζουν καὶ γνωρίζουν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Ἕλληνες, τῶν ὁποίων καὶ ὁ Καταστατικὸς Χάρτης, ἦτοι τὸ Σύνταγμα τῶν, ἐν σχετικῷ ἄρθρῳ ἀνακηρύσσει τὸ κύρος τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Πόθεν δὲ καὶ ἐκ ποίου Δικαίου ἠρρύσθη καὶ ἀρρῦεται ὁ Μακαριώτατος τὴν ἀποψίν του, ὅτι : οἱ νόμοι ὑπερισχύουν τῶν Κανόνων ; Ἀλλ' αὐτὰ εἶναι «τὰ σημεία τῶν καιρῶν» κατὰ τὸ συνήθως λεγόμενον.

«Βιολανθρωπικὴ δρᾶσις Ναῶν

—Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Κορυδαλλοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν διένειμεν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς ἐνορίας χρήματα καὶ τρόφιμα ἀξίας συνολικῆς 2.480 δραχ.

—Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀνω Λόφου διένειμε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας χρηματικὸν ποσὸν 1270 δρχ. ἐνέδυσεν δὲ καὶ 16 ὀρφανὰ.

—Ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Παρασκευῆς διένειμεν εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν ποσὸν δρχ. 3.830.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ἐπενθυμίζομεν ὅτι οἱ ἡμεροδελ-
κται τοῦ τοῦ καὶ τσέπης τοῦ 1961
ἵποτελοῦν σπουδαζόν ἀπόκτημα καὶ
θε χριστιανικῆς οἰκογενεῖας. Ἡ ὅλη
αὐτῶν ἔχει συλλεγῇ ἐκ τῶν βιβλιο-
θηκῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὑπὸ
τοῦ σεβαστοῦ πατρὸς Ἀντωνίου
Μουστακῆ καὶ ἀποτελεῖ εὐὸδη λει-
μῶνα χριστιανικῆς κατηχήσεως.

Ἡ κάμνισα οἰκογένεια δὲν πρέπει
νὰ μέινῃ ἄνευ τοῦ πολυτέμου αὐ-
τοῦ ἔργου.

Σεβασμιώτατα και ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡ ἐνότης τῆς ἰερέως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀνάδειξις τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀκακίου εἰς Ἐπίσκοπον κλείει μίαν μεταβατικὴν ἀλλὰ δύσβατον πορείαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ταυτοχρόνως ὁμῶς ἀνοίγει μίαν νέαν, τῆς ὁποίας ἡ σημασία εἶναι βαρυσήμαντος χωρὶς ὃ χαρακτηρισμὸς νὰ εἶναι ὑπερβολικός. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτὸς δὲν εἶναι σκηνοθετημένη ὑπόθεσις, κατασκευάσμα πλαστον, ἐφευρέσις ὠρισμένων ἀτόμων. Εἶναι δημιούργημα τῆς εὐρείας ὀρθοδόξου συνειδήσεως ἡ ὁποία τὸν συντηρεῖ καὶ τὸν τροφοδοτεῖ μὲ τὰ ἐκλεκτότερα τέκνα τῆς. Αὐτὰ τὰ τέκνα θὰ περιφρουρήσουν καὶ σήμερον τὴν μεγάλην αὐτὴν κατάκτησιν καὶ θὰ συσπειρωθοῦν γύρω ἀπὸ τὸν φυσικὸν τῶν ἡγέτην. Πᾶσα παραφωνία εἰς τὸ ἐπιτακτικὸν αἶτημα τῆς πειθαρχίας θ' ἀποτελεῖ προδοσίαν τῆς ἱερέας ταύτης ὑποθέσεως.

Εἶδε εἰς πάντας.

Ἐπαῖνος καὶ συγχαρητήρια ἀνῆκουν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς ὅσους ἐργάσθησαν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς νοητῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐπισκοπικῆς διαδοχῆς. Ἡ εὐδοκία τοῦ Ὑψίστου καὶ ἡ ἀνθρωπίνη δραστηριότης ἐθαυμαματούργησαν καὶ πάλιν. Περισσότεροι ὁμῶς ἔπαινοι καὶ στέφανοι πνευματικοὶ ἀνῆκουν εἰς τὸν ἐκλεκτὸν εὐλαβέστατον κλῆρον καὶ τοὺς

ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἀπλοῦς λαϊκοὺς στρατιώτας τῆς ἐκκλησίας, οἵτινες ὑπέμειναν καρτερικῶς πολλὰ δεινὰ βέβαιοι ὅτι κάπου τοὺς ἀναμένει ἡ χαρμόσυνος σημερινὴ ἡμέρα, ἡ τιμὴ συνεπῶς καὶ ἡ δόξα διὰ τὸ καλὸν ἔργον ὅπερ ἐπεθύμησαν ἐπιστρέφει εἰς τὸ ταπεινὸν ἀλλὰ πολυάθλον ἀνάνυμον πλήρωμα τῆς Ὀρθοδοξίας.

Δρόσος πνευματικῆς.

Ἡ προκληθεῖσα συγκίνησις καὶ τὸ βαθύ ρῖγος τῶν καρδιῶν ἐκ τοῦ πανευφρούνου ἀγγέλματος ἐξακολουθεῖ νὰ δονῇ τὰ μύχια τῶν ὀρθοδόξων ψυχῶν. Ἐκ τοῦ ἀπορρήτου ἀγιωνύμου Ὁρους, ἐκ Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ παντοῦ καταφθάνουν ἐνθουσιώδη τηλεγραφικὰ μηνύματα. Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον διψασμένη ἦτο ἡ γῆ τῶν καρδιῶν μας καὶ πόσον δροσιτικὸν ἦτο τὸ μήνυμα ποὺ μᾶς ἔφερεν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀκάκιος,

ΠΕΝΟΗ

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Μαρκοπούλου Ἀττικῆς ἐκήδευσαν μὲ βαθυτάτην θλίψιν τὸν ἐκλιπόντα εἰς βαθύ γῆρας, Βασίλειον Εὐαγγέλου. Οὗτος ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα χριστιανοῦ οἰκονομάρχου καὶ ἔχειρε μεγάλου ἠθικοῦ κύρους. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας» συλλυπεῖτε τοὺς τεθλιμμένους συγγενεῖς καὶ εὐχεται, ὅπως ὁ Κύριος κατατάξῃ αὐτὸν ἐν σκηναῖς Δικαίων.

Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Στεφάνου

Παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Ὑπαναρχίου κ. Ἀκακίου ἐφορτάσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸν ἐν Κορωπίῳ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Φανουρίου ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, χοροστατούντων τῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδριτῶν Στεφ. Τσίκουρα, Θεοφ. Τσίρπα, Ἀκ. Παπᾶ καὶ Ἡσυχίου Καρδάση. Ὁ ἐφορτάζων ἐφημέριος Π. Στέφανος Τσίκουρας ἐξεφώνησεν ἐγκωμιαστικὸν λόγον κατασυγκινήσας τοὺς παρευρεθέντας πιστοὺς μὲ τὴν φράσιν: «Σεβασμιώτατε σὺς ἀνεμέναντες πάντες οἱ πιστοὶ ὡς ἐπερίμενον οἱ κολασμένοι τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Ἀδὲν. Καλῶς μᾶς ἤλθατε. Ἀναλάβετε τὸ ποιμνίον σας».